

Arkitekt Ingemann's Projekt C.

(Et Sygehus med 240 Senge).

Arkitekten har løst denne Opgave ved at anbringe de 240 Senge med dertil hørende Lokalteter i een Bygning.

Alene Bygningens Højde — 30 m = 48 Alen — gør den meget lidet skikket til Sygehusbygning, idet den for den daglige Drift nødvendige Anvendelse af elektriske Elevatorer vil medføre meget stor Bekostning. De 6 Beboelses-Etager er en for et Sygehus ganske uantagelig Ordning; paa Grund af den store Etagehøjde bliver Bygningens Højde til Gesimsen 2 Alen større og til Tagryggen ikke mindre end 8 Alen større end tilladt efter Byggelovens §§ 15 og 19 — Gesimsen og Tagryggen ligger henholdsvis 4 Alen og ca. 8½ Alen højere end paa Sølvgadens Kaserne —, og Bygningens store Højde vil derfor kræve Dispensationer, som neppe kan ventes tilstaaede, bl. a. af Hensyn til Faren ved Ildebrand; nogen tvungende Nødvendighed til at bygge saa højt foreligger overhovedet ikke.

Det vil endvidere være umuligt i denne Bygning at finde en passende Inddeling for de Hovedgrupper af Sygdomme, der skal behandles.

Man finder derfor ikke Anledning til at komme nærmere ind paa Enkelthederne, men skal dog henlede Opmærksomheden paa, at man ikke uden betydelig Gene kan have en Badeanstalt, der for øvrigt i flere Retninger er mangelfuld, og i hvilken Massageklinikken uden nærmere Angivelse er henlagt, liggende i selve Bygningen, især naar Anstalten tillige skal benyttes af ikke indlagte. Klinik for Hud- og Kønssygdomme mangler ganske.

Det vil ligeledes medføre megen Ulempe i Stuen at have Administrationskontorer, paa 1ste Sal Kassationsforsamlinger, paa 2den Sal Apotek midt imellem Sygestuerne, umiddelbart op til de til disse hørende Baderum og Klosetter.

Paa 4de Sal er der en lang Korridor uden noget som helst Lys, og her er der Sygestuer paa den ene Side og en Række Sygeplejerskeværelser paa den anden. I øvrigt gælder her de Bemærkninger, der er anførte for den kirurgiske Bygning i Projekt A., ligesom at det ubebyggede Areal — som i Projekt A.—B. — er fejlagtig angivet, idet Grænselinien imod Fælleden er forrykket. De Mangler, der er paaviste med Hensyn til Gulvbelægning og Vægbehandling i Projekt A.—B., er ogsaa til Stede ved Projekt C.

Stabslæge v. Hartens Projekt.

Stabslæge v. Harten søger kun at løse den ene af de to af Ministeriet stillede Opgaver, og Projektet er i det hele udarbejdet, forinden Ministeriets Program forelaa.

Stabslægen fremhæver stærkt Betydningen af at bevare det nuværende Epidemihospital urørt, og, som det fremgaar af de tidligere anførte Bemærkninger om dette Spørgsmaal, kan Korpserne her fuldstændigt slutte sig til Stabslægen.

Ogsaa deri, at syge, lidende af Tuberkulose, Angina (Halskatar) og Influenza, der i de sidste Aar har været behandlet i 2—3 af Epidemihospitalets Pavilloner, fremdeles skal behandles i disse, naar der er bygget et nyt Garnisonssygehus ved Siden af det nuværende Epidemihospital, er Lægekorpsset fuldstændig enigt med Stabslægen; men medens Stabslægen mener, at disse syge fremdeles skal behandles af Epidemihospitalets Læger, plejes af de til dette knyttede Sygeplejersker og i det hele behandles som syge med epidemiske Sygdomme, idet Pavillonerne fremdeles skal være en Del af Epidemihospitalet, formener Lægekorpsset, at de skal tilses af Læger fra den medicinske Afdeling i det almindelige Sygehus, plejes af Sygeplejersker, der hører til dette, indlægges og udskrives gennem dette og i det hele med den fornødne Isolation og under de nødvendige Forsigtighedsregler henregnes til dettes Patienter og ikke sammenholdes med de epidemiske, et Standpunkt, som Stabslægen betegner som „et hygiejnisk Tilbagekridt“.

Lægekorpsset skal imidlertid ikke, uagtet det paa ingen Maade kan anerkende Stabslægens Argumentation, her komme nærmere ind paa dette rent medi-